

Vígshízház színpadán játssza Tisza Ilonát (Ocskay brigadéros), Benignát, (Balatoni rege), Sárkánynét (Doktor úr) stb. De a szíve mégis visszavágyik művészete bölcsőjéhez, a Nemzeti Színházhoz. 1904-ben újból hajdani nagy sikereinek színhelyén játszik. De már szerepkört változtat. Anyákat, finom komikákat ábrázol. És e kissé hálátlan szerepkörben is megmarad mindig előkelő eszközökkel dolgozó nagy művésznőnek és bájos asszonynak. Mint komikának jelentősebb szerepei voltak: Dajka (Romeo), Fruzsina (Fösvény), Levardan grófné (Constantin abbé), Gyurkovics mama (Gyurkovics leányok) stb. Mint a Színészakadémia kinevezett tanára nagy sikereket ért el az új színészemzedék nevelése terén is. Tanítványai imádták. És ő részre-bajthatlanul, de meleg szeretettel foglalkozott velük. Mindig igazságosan. Mert igazságos és következetes volt mindig. E két értékes emberi tulajdonság tette olyan általánosan tiszteltté és rokonszenvéssé mindenki előtt. 1909-ben nagy öröm és megtiszteltetés érte: kinevezték a Nemzeti Színház örökös tagjává. Akkor ez még ritka és igen becses megkülönböztetésnek számított. 1925-ben a látszólag ragyogóan egészséges és még mindig igen szép asszonyt néhez betegség támadja meg. Súlyos operációnak kellett alávetnie magát, amelyet a szíve nem bírt el. Temetése nagy pompával a mostani Nemzeti Színház épületéből történt. Virágokkal borították koporsóját és az egész ország osztatlan részvéte mellett kísérték ki a Fiumei-úti köztemetőbe, ahol a város díszsírhelyet ajánlott fel a színművésznő földi hamvai számára. A sírnál megható búcsúztatót mondtak: dr. Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója, Nagy Adorján, Góth Sándor és Almássy Endre, pályatársai.

(G. Miklósy Ilona.)

Csillag Terka, magyar származású német színésznő, sz. 1867. júl. 9-én, *Kaposvár*ott. Még nem volt 17 éves és máris tagja volt a berlini Residenz-színháznak; onnan Aachenbe, majd Hannoverbe szerződtek; azután Königsberg, Köln, Posen, Brünn színpadjain működött. 1900. óta a dezdai udv. színház elsőndű tagja. Nagy sikere volt a »Kaméliás hölgy«-ben. Jelesebb szerepei: Sappho, Fedora, Izabella,

Erzsébet, Kleopatra, Lady Macbeth, Adelheid, Stuart Mária, stb.

Csillag Zsófia, színésznő, sz. 1865-ben *Vésztőn*. Színpadra lépett 1883. április havában, Grim Jánosnál.

»Csinál házat, illetve közönséget«, színészi kifejezés az oly darabra, amely állandóan vonzza a közönséget. A sajtóban 1861-től látott napvilágot ez a kifejezés, midőn Nyéki intendánsága idején operettek is kezdtek adni a Nemzeti Színházban, azzal a számítással, hogy az operett valóban üdvöskéje lesz az intézetnek — és csinál közönséget. A számítás sikerrel járt s azontúl Molnár György is előadott operettek a budai Népszínházban, mert az operett az ő működése idején is »csinált közönséget.«

Csinálni — annyit jelent színészi értelemben, mint az író darabjában az intenciónak megfelelőleg eljátszani a reabízott jellemet. A csinálni szót nem szó szerint kell értelmezni, hanem ellenkezőleg, ez a szó a művészi ábrázolásra vonatkozik.

Csipáky József, bécsi testőrtiszt. Munkája: »Zoltán, Árpád fia, magyarok fejedelme, vagy a világvárosi menyegző«, nagy nemzeti vitézi játék 3 folv. Először adták Pozsonyban, 1833. máj. 13-án.

Csirikov Eugen N., orosz író, sz. 1864-ben. A moszkvai egyetemen jogot tanult, majd az irodalomnak élt. Színműve: »A zsidók«, szmű 3 felv. Bem. 1905. jún. 13. Városligeti Színház. A Fővárosi Nyári Színház is bemutatta jún. 15-én.

Csiszár Julianna, színésznő, sz. 1889. dec. 1-én, *Tiszafüreden*. Színpadra lépett 1914. máj. havában.

Csiszár Károly, sűgó. Munkája: »Ne-felejes«. Emlékkönyv. Szerkesztette: Berei József sűgóval. Eperjes, 1843. (Ez időben Kőrössy Ferenc tagja volt). »Játekészini Zsebkönyv«. Nagyvárad, 1846.

Csiszár Sándor, színész, sz. 1891. jún. 28-án, *Máramarosszigeten*. Színpadra lépett 1921. jún. 1-én.